

Mozgássérültek V. regionális találkozója

„Az életed szép lesz, ha te azzá teszed,
az akadályokat is könnyebben veszed,
minden napod egy-egy új, kibomló remény,
pedig a küzdelem sokszor nagyon kemény...”
(Deél Vilma verse)

Szeptember 12-i találkozónkra délelőtti rövid szakmai programmal és délutáni zenés-táncos műsorral készültünk. A Kapaszkodó Klub részéről Kozma Terike üdvözölte a megjelenteket. A Majorett Együttes lendületes fellépésével nyitotta meg a műsort. Farkas Gyula polgármester úr köszöntő beszédében a mozgáskorlátozottak életminőségének javítása mellett foglalt állást. Dr. Chikán Csaba, a Mozgáskorlátozottak Pest Megyei Egyesületének elnöke aktuális problémákat érintett, és az önrendelkezésen alapuló, önálló élet megteremtéséhez nyújtott segítséget gondolataival. Erről a problémáról beszélt Fülöp János házi beteggondozó is.

Mozgássérült emberek minden művészeti ágban jeleskednek, amit a nap folyamán be is mutattak. A mozgássérültek által készített képképzőművészeti kiállítást Deél Vilma, a MEOSZ Kulturális Tagozatának felelőse nyitotta meg. A festményeket az érdeklődők a Művelődési Ház Galériájában tekinthették meg.

Délutáni programunkban egyéni és csoportos, ép és fogyatékkal élők mintát és inspirációt adtak a cselekvő életmóddhoz. Színes, változatos, pörgő előadások követték egymást a színpadon. Az előadók is fontosnak tartották a fellépésüket, és meglepetésekkel ajándékoztak meg minket, rendezőket és a nézőket egyaránt. Elsőként az általunk már jól ismert régi barátaink, a Roll Dance Táncsoport lépett fel. Majd Mol-

nár Gergely Köztársasági Arany Érdemrenddel kitüntetett bűvész, a Bűvész Világszövetség elnökségi tagja bővílte el a vendégeket és a gyereksereget. A hozzánk időről-időre visszatérő Pátyi Balett Tanfolyam kedves növendékei színes műsorral készültek erre az alkalomra. Meglepetésünkre a növendékek anyukái is szerepeltek az műsorokban. Irodalmi és zenés előadás-

ban Deél Vilma versmondó, Adamecz László füttyművész és Bacsa Ferenc zenész közös fellépése következett. Mozgássérült emberek verseiből kaptunk válogatást. A Világjárta Vigadó Duó (Ernszt Katalin és Nemere László házaspár) ismert operett-slágerekből egyveletet adott elő. Befejezésül Veres Ferenc zenéje perdítette táncra a hűséges közönséget.

Mindnyájunknak maradandó örömet jelentett az együtt töltött néhány óra, ehhez nélkülözhetetlen volt az ajándékokkal, szervezéssel és anyagi támogatással hozzájáruló segítség. A HÍD Családsegítő és Gyermejkölési Szolgálat

köszönetet mond mindazoknak, akik lehetővé tették és hozzájárultak ahhoz, hogy a Mozgássérültek V. Regionális Találkozója meghívott vendégeink jól érezzék magukat. Az alább felsoroltaknak külön is köszönjük a szíves közreműködését: Pest Megyei Önkormányzata, Gyermekek-, Ifjúsági- és Sportminisztérium, Mozgáskorlátozottak Közép-Magyarországi Egyesülete, Magyar Kultúra Alapítvány, Erkel Ferenc Művelődési Központ, Segítő Kapcsolatok Alapítvány, HÍD Családsegítő és Gyermejkölési Szolgálat.

Koncz Gertrud Benkő Adrienne

Intézményvezető Kapaszkodó Klub vezetője

Egy igazi vitéz vallomása

Laboncz Laci bácsi bár a napokban töltötte be 90. életévét, szellemi frissességét, energiáját egy fiatalember is megirigyelhetné. Pedig sok mindenben keresztülment az életben. Reméljük, hogy Isten segítségével még sokáig köztünk lennénk, jó egészségben, és erőben!

1914. szeptember 14-én született Debrecenben ötgyermekes családban, melyről a postasegédtsízt apa gondoskodott. Hivatásos katona lett, jelenleg nyugdíjas honvéd őrnagy. 1939-ben részt vett Felvidék visszafoglalásában. 1941 júniusától több hónapon át helyt állt a Szovjetunió elleni harcokban. 1944. március 21-től május elsejéig a 12. sz. hegyivadász zászlóalj kötelékében, mint géppuskás századparancsnok ismét bevetésre került a Szovjetunió elleni harcokban. A Kárpátok északi lejtőin naponta vívta a legkegyetlenebb csatáikat.

„Május 1-én értem is eljött a vég. Három irányból voltam már bekerítve, amikor egy lövedék súvított el a fülem mellett. Pár másodperc múlva a következő lövedék már jó találatnak bizonyult. A 10. hátsigolyám szélén, a bordatövet roncsolva hatolt át, és a jobb mellbimbó alatt jött ki. Abban a pillanatban megfordultak a hegyek körülöttem, és elterültem. Még ráadást is kaptam, mert egy fel nem robbant tüzérségi lövedék az erdő fáitól lefektezve, mögöttem esett a földre, majd gurulását bal bokámon át folytatta, ahol egy tenyérynagy nagyságú zúzott sebet okozott. Ez még a mai napig is szórakoztat en-

gem, mivel a rossz oxigén ellátás miatt olykor-olykor kisebesedik, és igen nehezen gyógyul be. Egy hónapig voltam kómában. Később, sok-sok év után tudtam csak meg dr. Hetey Alajos katonaoorvos barátomtól, hogy sérült csigolyáimat fémdarabokkal fogták össze.

„Egy csodát is átéltem: amikor a hordágyon feküdve a vonat ablakán tettem ki, az én aranyos Édesanyámat láttam meg, Majdnem a szívem szakadt meg örömben, természetes volt, hogy azonnal elájultam. Megjegyzem, hogy hosszú hónapokon át fogalma sem volt, hogy merre járok, csak belső ösztöne súgta, hogy aznap kijöj-jön az állomásra. Ez lehet az a bizonyos „hatodik érzék”. Még aznap meglátogatott az Egyetemi Klinikán. Az orvosok közölték velem, hogy nagy fájdalmát ne mutassa előttem, mert az az én haláloamat okozza. Micsoda roppant lelkiérő kellett ahhoz! Ilyenre csak olyan Anya képes, aki a legnagyobb lelki és testi erőnek birtokosa. Gyógyulásomhoz nagyban hozzájárultak az én drága Szüleim, akiktől olyan kincset kaptam, amelyet mindig magammal vihetek, és tetteimben, elgondolásaimban ezek szerint cselekedhetem. Ez az én igazi vagyonom!”

Harctéri tetteiért nyolc kitüntetést kapott. Vitézi avatása 1995-ben volt. 2002-ben kapta a Vitézi Rend Bronz Érdemkeresztjét.

Nagyon sokat sportolt. Öt- majd később tízutasú atléta volt. Lovagló és síoktatás iskolát végzett. Mint mesterlövész puska és pisztolyversenyeken vett részt. Még ma is minden reggel 1200 mozdulatot tartalmazó gyakorlatokat végez. Nagyon szereti az erdőt, ahol szívesen tesz több kilométeres túrákat.

„Életem alapvető törvénye volt az akaratérő fejlesztése, a test és a lélek egyensúlyának fenntartása és az, hogy tetteimnek mindig a legszigorúbb törvények alapján kell nyugodnia. Ez az én 90 esztendőm titka!”

Párniczkné v. Takács Erzsébet székkapitány